

[Hans Kjør.]

den måde, det fungerer på, idet en avance-tilpasning til omkostningsudviklingen på dette vareområde altså i praksis kun kan finde sted, når vi har afgiftsændringer. Jeg formoder, det må give nogle særlige problemer for de mennesker, der skal handle med denne vare. Det andet ændringsforslag vedrører datoændringen, en ren konsekvens.

Det samme gælder det ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om parfumeafgiften om en datoændring. I naturlig konsekvens af, at jeg ved første behandling støttede lovforslaget, må jeg også støtte dette beskedne ændringsforslag. Men der er lidt mere problematik i det.

Det er rigtigt, som hr. Grünbaum nævnte, at vi i udvalget har haft besøg af en deputation fra denne branche som fra så mange andre. Det gælder i det hele taget, at når man hører om de vanskeligheder, der altid vil være, får man forståelse for disse problemer. Men det ganske særlige i dette tilfælde er, at da man for disse parfumeartikler har et specielt mærkningssystem, med hemmelig prismærkning, fremtræder lovforslaget som et forslag om at dispensere fra pligten til ikke at sælge over den angivne pris, sådan at man kan ændre prisen. Nu skal der ikke så forfærdelig megen fantasi til at forestille sig, at efter ganske kort tid vil der komme en forbrugerreaktion, hvis man i forretningerne forlanger en anden pris end den, der står på det officielle mærke. Dels kan man, som det blev fremhævet over for udvalget, høre påstanden om, at det må være overgemte varer, dels opstår der meget nemt et mistillidsforhold, når kunden tror, at det er noget, den handlende bare forlanger, så snart momsændringen er kommet lidt på afstand. Da der er adskillige langsomt omsættelige varer imellem, er den løsning, man altid ender med i den branche, at varelagrene sendes retur til leverandørerne for ommærkning med de nye mærker. Det blev oplyst, at det drejede sig om 11 millioner enheder. Nu er det klart, at denne returering giver særlige omkostninger, som er større, end hvis man skulle mærke en vare om på stedet, og derfor forekommer det mig, at det forslag, der blev fremsat fra deputationens side, var overordentlig realistisk beskedent, nemlig et forslag om at sænke den særlige parfumeafgift fra 37½

pet. til 36 pct. Det ville have en provenuvirkning på 7 mill. kr.

Det gjorde et vist indtryk på mig, at man i de dele af branchen, der bliver ramt, er villig til at bære de tab, der er forbundet med en sådan ændring. Det ligger jo i sagens natur, at hvis man sænker afgiften med en nok så beskedne sats uden afgiftsrefusion, bliver der ved salg et tab på de varer, der allerede er ude i butikkerne. Der blev stillet det helt direkte spørgsmål til talsmanden for organisationen, om man var indforstået hermed i alle led inden for branchen, hvilket blev bekræftet med henvisning til, at man hellere ville tage det tab end det mere urationelle tab ved returneringsprocessen, også fordi man derigennem fik markeret en mere vedvarende nedsættelse af parfumeafgiften. En helt realistisk bedømmelse synes jeg er, at hvis man skal nedsætte parfumeafgifterne, må det ske i ganske små trin, netop for at komme over dette refusionsproblem. Naturligvis kan man lægge mere eller mindre vægt på en sådan argumentation. Vi har allerede, da vi i første runde lod den særlige papirafgift bortfalde, været lidt inde på hele spørgsmålet om det såkaldte afgiftskulegravningsudvalg. Jeg er ikke enig med hr. Grünbaum i det rent proceduremæssige, at finansministeren eller formanden for kulegravningsudvalget, som jo er departementschefen, skulle have forelagt udvalget disse ting, for jeg har hele tiden hævdet, at dette udvalg er et undersøgelsesudvalg og ikke et politisk udvalg. Men jeg er enig i, at det ville have været lykkeligt, om man havde fået færdiggjort arbejdet i kulegravningsudvalget på et tidligere tidspunkt, sådan at folketinget havde fået det materiale, der er ideen i hele dette arbejde, forelagt, så man derigennem havde haft et bedre materiale til bedømmelse af, hvad der sker, når man ændrer afgifterne. Når hr. Grünbaum siger, at det er begrænset, hvor meget der er kulegravet, vil jeg dog sige, for at der ikke skal blive mytedannelse om det, at det ikke er begrænset, hvor meget der har været arbejdet, for jeg synes, det har været et flittigt udvalg; men der har naturligvis været andre ting inde i billedet, som har gjort, at vi ikke har fået færdiggjort arbejdet. Men netop da vi gik ind for ophævelsen af papirafgiften, var der flere, bl. a. mig, der henviste til, at man i kulegravningsudvalget tenderede mod